

רחל מדחלת על כל העולם

הבת של אבא

חתונה בתזמורת

גאולה נוני ובתה

ביום השבת הובאה גאולה נוני, אחוזה צירי-לידה, לבית-החולים.

זו היתה לידה קשה באופן מיוחד. רק ביום השלישי, בשעה תשע בבוקר, נשמעו הצעקות ה-ראשונות של הבת.

גאולה, שבעלה יוסקה זינגר נפטר לפני שבעה חודשים, מת-גוררת אצל ידידה הקבוע, מרדכי ציגלה.

ביום החמישי היא יצאה מ-בית-החולים, ציגלה בא לקחת אותה ואת הבת, והביא אותן הביתה, לדירתו.

שם, בביתו של ציגלה, הם כיני-סו מועצת-חירום מאולתרת. ע-ליהם היה להחליט איזה שם לתת לתינוקת החדשה.

הדיון לא ארך זמן רב. הוחלט לקרוא לה שרון.

שרון זינגר, כמובן.

את כל ההרפתקאות שלהן גילהו אופיר רחל והרצליה יחד.

לכן, כשהכירו יחד את ג'ו ווייט, הבס הראשון של התיזמורת, ואת רוג'ר פניג, החצוצרן הראשון שלה, הן חילקו אותם ביניהן.

אופירה לקחה לעצמה את החצוצרן, נת-נה להרצליה את הבס, וכל הארבעה נסעו לקפריסין להתחתן: אופירה בפעם השישית, הרצליה בפעם השלישית וכל האחרים בי-פעם הראשונה.

עכשיו מסתבר שהחלוקה לא היתה כל-כך נכונה. הבס עושה לאשתו צרות. הוא שותה קצת. הוא זורק צלחות. הוא דורש ממנה להסטיק להיפגש עם חברתה אופירה — כי יש לה השפעה רעה עליה; והרצליה חושבת כבר על הגירושין השלישיים שלה. אבל כיוון שהיא לא עושה שום דבר בלי חברתה, היא מחכה שההיא תעשה את זה ראשונה. ואם אופירה בכלל תרצה להיות נחמדה אליה, היא תקח ממנה את הבס, שאז לא כל-כך טוב, ותתן לה תמורתו את החצוצרן.

בינתיים הרצליה מחכה.

גירושין בתזמורת

צבי הפטל לא עונה לאשתו. הוא כבר אמר את המילה האחרונה שלו, לעורך-הדין שלה. שש מאות לירות. יותר הוא לא יש-לם. אבל היא דחקה דורשת יותר.

עכשיו הוא ישן לבדו, בבית-האמנים של התיזמורת, מאחרי מלון רמת-אביב — בית מפואר בו מארחת התיזמורת אמנים אור-חיים. שם הוא יזכר בשלושים שנות נשוי-איו: והוא מצטער על שהם נגמרו. הוא היה מוכן להמשיך.

„אתה נתן לי אלפיים לירות לחודש“, חודיעה לבעלה אשתו של **צבי הפטל**, הכנר הראשי ומנהל התיזמורת הפילהרמו-נית. „בעד כל מה שעשית לי — לפחות תשלם. אתה לא יודע מה זה לשלם. עכשיו תלמד.“

בימים אלה הם נפגשים רק לעיתים רחוקות, וכשהם נפגשים הטונים של השיחות גבוהים, עד שהם מגיעים לאוזני השכנים.

אבל היא לא רוצה. היא תמיד היתה חברה-מניית, איזה מרץ היה לה. איזה סמי-פרדמנט עכשיו נמאס לה כבר. מי יכול להאשים אותה?

הקש ששבר את גב הגמל שלה היתה **החיפאית**. למרות שהוא הסביר לה ש-זה לא היה שום דבר רציני, אז הוא לקח אותה איתו לחוצלארץ, כדי לארגן את מסע התיזמורת לקייץ הבא. אז מה יש? הוא פשוט לא רצה לנסוע לבד. הוא משתעמם. כשהוא חזר, היא לא רצתה לדבר איתו. היא אפילו לא צעקה, כמו אז, כשהוא בילה עם **הטרמפיסטית**. איזה מכות הוא חטף אז.

היא גם לא צעקה, כמו אחרי המיקרה עם **המוזכירה התלאכבינית**. שום דבר. היא סתם אמרה בשקט: „אני רוצה גט“, ומאז, שום דבר לא עור.

יש לו שתי בנות מבוגרות. מה הוא יגיד להן? ובכלל הוא לא הגיל לחיות לבד. הוא ארו לא יתחתן עם החיפאית. לא היתה לו שום כוונה כזאת, אפילו אם הוא רמז לה על זה, פעם או פעמיים. גבר בן 60 — פיתאום בלי בית, בלי אשה.

והיתה לו דווקא אשה נהדרת. חברה-י מניית. כל התיזמורת אהבה אותה. איך היא נכנסה לחדר של המוזכירה, לאחר הסיבוב באמריקה, והפליקה לה שתי סטירות, עד שהיא לא ידעה מאיפה זה בא לה?

זמרת ידועה ששהתה בחו"ל. מצעקה זו החלו השניים להתקוטט, ועל אף חמישים שנותיה חבט אלברט בגבר השני, הידוע כחסון מאוד.

מי שמכיר טוב את „התורכי“ יודע שיש לו מינהגים מעניינים מאוד, כשמדובר בחי-תיבות. הנה, למשל, לפני זמן קצר יצא עם צעירה בלוגנית ויפה בת 22, שהיתה מאוהבת בו עד מעבר לאזוניים. אלברט אינו אוהב שאוהבים אותו כך, ובייחוד כש-המדובר בצעירה שגילה פחות מגיל בתו. לכן ניסה להיפטר ממנה בצורה עדינה, כי יאות לבינטלמן, היה אומר לה שהוא נוסע לעשות עסק, או שהוא עייף ולא רוצה לצאת, והיא היתה מאמינה וממשיכה לא-הוב אותו. עד אותו יום שגילתה כי בכל הפעמים שהלך לישון ולעשות עסקים, הוא עשה זאת בחברת ידידה אחרת.

תענוגות החיים

אתם יודעים מה זה תענוג? תענוג זה לנסוע לניו-יורק, על כרטיס חינם, באותו מטוס עם **רליה לביא וחיים טופול**.

ולא רק חינם, ולא רק עם שני כוכבים כאלה — אלא גם כשהכוכבים משרתים אותך. תרצו לשקור את החגורה? דליה לביא תבוא ותעשה לכם את זה. תרצו עוד כוס תה? חיים טופול יביא. תרצו ללכת לבית-השימוש? דליה תראה לכם איפה זה. וזו לא אנדה. אם תרצו — זו תהיה מציאות. חברת אל-על הציעה לשני הכוכבים לשמש כדילייט, תמורת איזה סכום שירצו, כטיסת האלף של החברה מתלאכבי לניו-יורק.

הצרה היא רק שעד עכשיו טופול ודליה טרם הביעו את הסכמתם.

האביר של לילות תל-אביב

בחייה-החילה של תל-אביב הפך השם „**אלברט התורכי**“ לאנדה. הוא גבר יפה, לבוש חליפות מהודרות ויקרות, יש לו מכונית מרדס מפוארת ודירת רחוקים מפוארת לא פחות. בחברתו נמצאות תמיד הבחורות היפות ביותר, והוא מזמין לשם פניה וספיי-שבוע כמו מלך.

הבחורות כמובן נענות לו תמיד, וזו הסיבה שרבים הם המשמיצים אותו ומקני-אים בו.

אלברט גולד בתורכיה, לפני קרוב ל-חמישים שנה, למשפחה עשירה מאוד. הוא ואחיו זכו בירושת מיליונים רבים, חלקם ברכוש חלקם במזומן. לאלברט יש גם בישר

חלוק צעיר

לאורן מלאו 10 חודשים. בעוד חו-דש, כשהוא יהיה בן 11 חודש, הוא יקח את כל החיתולים שלו, את המו-צנים, את השעונים, את הלול — ועי-לה להיאחזות גרופית, בערבה.

הוא יהיה החבר הצעיר ביותר באותה היאחזות. כל השאר יהיו זקנים בהש-וואה אליו: האמא שלו, **אבישג פפה**, שהיא כבר בת 20 והשתחררה זה עתה מההכשרה בדגניה; והאבא שלו **צפ-ריר**, שהוא חייל, שעוד חודש ישתחרר. שלא לדבר על עוד שלושה זוגות.

לא חברה גדולה. יכול להיות שיהיה לו בכלל די משעמם שם. אבל הוא מק-וה ששלושת הזוגות האחרים ידאגו לו מהר לחברים קטנים, שיהיה לו לפחות עם מי לשחק.

ראל וגם בתורכיה בתים, מגרשי מכוניות, מניות וכל מה שדרוש לפלייבוי מתכנר.

חוץ מחייה-החילה הסוערים יש לו גם חיים שקטים, בהם הוא שוכח את החיסקי, הני-שים והסיגריות. את החיים השקטים האלו הוא מנהל בחברת נכדתו הקטנה, איתה הוא מאכיל ולה הוא שר שירי ערש. אותה הוא לא מחליף בשום חתיכה, ועימה הוא מבלה יותר מכל את אחרת.

לעומת הצד השקט והעדין הזה שלו הוא לא בוחל בתקיעת אגרופים כשמישהו פוגע בו או בבנות-יוגו. כשמדובר בבנות-יוג של אחרים הוא אינו חוסך ביקורת, ויום אחד צעק „זונה!“ לבחורה שבאה עם בעלה של

„אלברט התורכי“ וידידה